

Миротворчість: Божа мудрість у вирішенні конфліктів.

Відеолекція 26

Вхід у Божу присутність і принесення живої жертви.

Знову радий вітати на нашому курсі про миротворчість і примирення людей, які перебувають у конфліктах. Ця лекція буде останньою в розділі курсу, названому «Два вогні конфлікту».

Ми почали бесіду з теми про два вогні: «злий вогонь» і «мирний вогонь», і про те, що в кожному конфлікті в нас є вибір, який із цих двох вогнів запалить нашу реакцію на те, що відбувається в конфлікті.

Потім ми говорили про трикутник мирного вогню. Перша частина цього трикутника говорить про те, як розуміння Божої мети може змінити наші пріоритети та реакцію на конфлікт.

Далі, ми обговорили важливі теми про те, як можна залишатися зосередженим на принципах дії мирного вогню навіть у розпал пожежі, спричиненої злим вогнем, і про три істини, які повинен знати кожен пожежник, що бажає загасити пожежу конфлікту: про те, що Господь завжди діє, що шлях виправлення — це шлях життя, і що подяка, незалежно від ваших обставин, завжди до вподоби Богу і допомагає нам бути зосередженими на Ньому.

Ми говорили про динаміку розвитку битви між двома царствами, про пастку образи та про цілі ворога, з якими він розставляє ці пастки. Головна з цих цілей — перешкодити вашим стосункам з Ісусом Христом.

Бог має свої цілі, яких Він досягає в житті людей, що опинилися в пастці образи. Він бажає вивести Свій народ із цієї пастки, а тому шукає і рятує заблукалих овець. Він бажає перетворити Своїх дітей, які проходять через різні обставини, зокрема й через конфлікт, так, щоб перетворити їх на образ Ісуса Христа.

Ми з вами говорили про те, що одна з важливих цілей Божих полягає в тому, щоб примирити людей і відновити взаємини. По-перше, відносини між Ним і заблукалою вівцею. А потім — стосунки між заблукалою вівцею і тими, хто залучений у конфлікт.

Ще одна мета, про яку говорив Христос, полягає в тому, щоб зруйнувати справи диявола і звільнити бранців, які перебувають у гріховній залежності.

Ми звернули увагу на другу частину «трикутника мирного вогню» і на те, як Божа сила змінює наші можливості при реагуванні на конфлікт. Багато християн роблять помилку, намагаючись використовувати Божу силу для досягнення бажаного результату, а ми з вами говорили про те, що Божа сила повинна бути використана для досягнення Божих цілей. При цьому важливо використовувати тільки методи, які схвалює Бог.

Річ у тім, що ми з вами можемо піддатися спокусі використовувати іншу силу, яку ми назвали «чужий вогонь». Так чинить людина, яка намагається виконати Божу волю по-своєму, а не за Словом Божим.

Ми говорили про каталізатори злого вогню, тобто про ті реакції на конфлікт, що походять від нашої гріховної сутності й можуть принести тимчасове полегшення інтенсивності злого вогню, але ніколи не зможуть погасити його повністю.

Однією з найважливіших у нашому курсі стала тема про силу, яку Господь дав нам через Свого Святого Духа. Тільки завдяки цій силі ми можемо погасити злий вогонь. Сила Божа потрібна нам, щоб зі смиренням і любов'ю піти до тих, хто образив нас, і викрити їх у гріху. Ця сила потрібна, щоб смиренно сповідати свої гріхи перед Господом і перед тими, хто постраждав від наших гріхів. Без цієї сили ми не в змозі прощати тих, хто згрішив проти нас, прощати так, як були прощені ми.

Ця сила приходить до нас від Господа через наші стосунки з Ісусом Христом. Ми намагаємося ставитися до інших так, як Він ставився до нас. Він викрив наш гріх, коли ми були Його ворогами. Тепер Він говорить нам, щоб ми навернулися і сповідали свої гріхи. Він повністю прощає нам усі наші гріхи, утверджує в нас Свою праведність, дарує нам примирення, відновлює наші стосунки із Самим Собою і відправляє нас назад у зону дії злого вогню, щоб принести примирення і відновити стосунки з іншими людьми.

Нещодавно ми говорили про чотири якості Божих дітей, які Він може використати в розпал конфлікту: смирення, бажання догодити Богові, життя з вірою і життя в любові, яку ми отримали від нашого Небесного Отця.

У цій лекції ми говоритимемо про входження в Божу присутність і про те, як принести Йому жертву живу. Чому нам це необхідно? Чого нам очікувати?

Ми входимо в Божу присутність у розпал конфлікту, спричиненого займанням злого вогню, не для того, щоб клопотати перед Господом про бажаний результат. Мета входження в Божу присутність — представити Йому своє тіло як живу жертву.

У посланні до Римлян, у 12 розділі, у першому вірші, ми читаємо: «Тож благаю вас, брати: заради Божого милосердя, принесіть ваші тіла як живу, святу, приємну Богові жертву, як ваше служіння розуму».

Хіба це не дивно, що ми можемо увійти в Божу тронну залу в будь-який час. Він не ставить нам жодних обмежень у тому, як часто ми маємо право туди приходити. А тому, навіть у самий розпал конфлікту, спричиненого злим вогнем, ми можемо увійти в тронний зал Царя всього Всесвіту, представити свої тіла Господу, вклонитися і знайти Його благовоління. Доступ до тронного залу гарантований нам завдяки пролитій крові Ісуса Христа і всьому тому, що Він придбав для нас. Усе це по благодаті даровано нам, коли ми стали своїми Богові. Те, що Ісус Христос зробив для нас, має неймовірну, величезну силу.

У посланні до Євреїв 10:19-22 говориться: «Тому, брати, маючи відвагу входити до святині через кров Ісуса — новою і живою дорогою, яку Він відкрив нам через завісу, тобто через Своє тіло, — і маючи Великого Священника в Божому домі, приступаймо зі щирим серцем, у повноті віри, очистивши серця від недоброго сумління, обмивши тіла чистою водою».

Ви коли-небудь замислювалися над тим, що в цих віршах ідеться про завісу і про те, як Ісус відкриває доступ через неї? Автор послання говорить про храм. Прочитаний уривок дає нам прекрасний образ і можливість зрозуміти, що значить увійти в присутність Господа Бога через усе те, що Ісус Христос могутньо зробив для нас.

Якщо ви увійдете на подвір'я храму або скинії, то перше, що побачите, — це жертовник, на якому приносили в жертву тварин. А для нас, вірян часів Нового Завіту, жертовник — це нагадування про хрест, на якому Ісус приніс Своє тіло і віддав Своє життя в жертву за нас.

Ви знаєте, що в Старому Завіті написано, що жертви мали бути «чистими, бездоганними та без пороку». Коли приносили жертвоприношення, назване «жертва цілопалення», для нього брали тварину цілком, клали її на жертовник і повністю спалювали. Жертва цілопалення мала бути без пороку.

Якби ви або я представили себе Отцеві у вигляді жертви цілопалення, ми б не були прийняті Ним. Занадто багато в нас вад, і не тільки фізичних. Занадто багато вад серця. Занадто багато гріхів. Занадто багато користі.

Але Ісус Христос був особливою людиною. Він прожив Своє життя, не зробивши жодного гріха. Він не мав жодного пороку. А тому Його жертва була прийнятною і такою, що приємно пахне, жертвою для Бога-Отця. Христос поклав Своє життя за нас. І коли ми приходимо до вівтаря і згадуємо про це, то просто дякуємо Богові: «Отче, дякую Тобі за те, що Ти послав Ісуса Христа спокутувати мене,

заплатити за мене величезну ціну. Я прославляю Його як Агнца Божого, Який взяв на Себе гріхи всього світу. Дякую за те, що Він спокутував мої гріхи та пролив Свою кров, щоб я міг мати вічне життя».

Пройшовши повз жертovníк, люди підходили до бронзового умивальника. Це те місце, де священники омивалися після жертвоприношень і готувалися приступити до інших обов'язків у скинії. Бронзовий умивальник нагадує нам про обмивання водою Слова Божого. Він нагадує нам про обмивання водою відродження, про те, що ми відроджені від смерті до життя і про те, що нам дано нове життя, що ми народжені згори та чисті.

Вода також нагадує нам про «живу воду, про річки живої води», які Господь обіцяє всім тим, хто пізнає Його. Ісус Христос сказав, що жива вода буде текти з нашої внутрішньої сутності.

Після того як ми б перевели погляд на сам храм, ми б помітили два стовпи, названі Якинф і Боаз, що означає «Він утверджує силу». В Ісусі Христі знаходиться сила нашого життя. Ми зростаємо в Ньому, і Його сила зміцнюється в нас. Ми вчимося не покладатися на власні сили, і Господь утверджує в нас силу, необхідну для виконання Його цілей, так щоб ми були здатні зробити те, що Йому завгодно. Ми не обмежені нашими людськими можливостями та здібностями.

І ось ми підходимо до дверей храму. Ви пам'ятаєте, що Ісус Христос сказав: «Я — двері! Якщо хто Мною ввійде, то буде спасений; він увійде і вийде, і знайде пасовисько» (Єв. від Івана 10:9). І Він пропонує нам відчинити двері наших сердець: «Ось Я стою під дверима і стукаю. Якщо хто почує Мій голос і відчинить двері, то Я ввійду до нього і буду вечеряти з ним, і він зі Мною» (Об'явлення 3:20). Ісус Христос хоче перебувати у вас. Він хоче перебувати в мені.

Якби ми могли увійти в храм, то побачили б менору, тобто світильник, який давав світло храму. Євангелія від Івана 9:5 нагадує нам про те, що Ісус Христос - світло для світу. Він - світло нашого життя. Оскільки Він живе в нас, ми стали світлом. І Він каже, що як Його посланці, ми є світлом для світу.

А потім ми звертаємося до столу, на якому священники розкладають хліби. Цей образ нагадує нам про те, що Ісус Христос - це хліб життя (Єв. Івана 6:35). Він - наш хліб щоденний. Без Нього ми нічого не можемо зробити. Бог не тільки дає нам хліб наш щоденний, тобто забезпечує нас усім необхідним у цьому житті, але Він є нашим щоденним хлібом і в духовному плані. Ми потребуємо Його щодня. Він бажає щодня наповнювати нас і забезпечувати усім необхідним на кожен день. Він бажає, щоб ми щодня приходили до Нього й отримували з Його рук те, що нам потрібно на цей день для того, щоб виконати все, що завгодно Йому.

Потім ми підходимо до жертovníка пахощів, де священники запалювали фіміам, і аромат наповнював храм. Тут ми згадаємо уривок із Писання, який говорить нам, що Ісус Христос для одних людей - аромат життя, а для інших - запах смерті. Ароматом життя Христос став для тих, хто пізнав Його. Так само, як аромат наповнював Старозавітний храм, аромат життя, що виходить від Христа, наповнює наші храми, тобто наші тіла. Ми випускаємо аромат, або свідчимо про присутність Ісуса Христа в нашому житті, коли любимо інших і навіть під час конфлікту чинимо інакше, ніж інші. Ми вказуємо на Нього, коли не переслідуємо свої власні інтереси, а намагаємося виконати волю нашого Господа. Коли ми надаємо себе Богові, щоб Він використовував нас у своїх цілях, ми приносимо себе в жертву, приємну Йому, і ми клопочемо за інших так само, як Ісус Христос турбується про нас.

Біблія говорить про те, що завіса з храму, про яку ми прочитали з послання до Євреїв, представляє пронизане і ламане тіло Христа, Який постраждав за нас, щоб дати нам доступ до найсвятішого місця, Святого Святих. У храмі, за завісою, знаходився Ковчег Завіту. А перед ковчегом є місце, яке ми називаємо підніжжям Божим. На самому ковчезі було особливе місце, що мало назву «престол милості». Божий престол і підніжжя перед ним - це місце, де Бог проявляє Свою милість.

У книзі пророка Ісаї 60:13 говориться: «Я прославлю місце, де стояли Мої ноги». Слово Боже нагадує нам про те, що ми можемо бути біля Його підніжжя, у цьому прекрасному і славному місці, коли змирюємося перед Ним і шукатимемо Його присутності. Ми можемо відкрити Богові наші серця, щоб

Він встановив Свій трон у нас і зробить наші серця прекрасним місцем. Він царюватиме в нас, змінюючи наше життя через кожен конфлікт, з яким ми стикаємося, перетворюючи нас на славу жертву. Ми будемо шукати слави не для себе, а для Ісуса Христа. Наше життя навіть під час конфлікту відображатиме Його образ, і Він зможе використати нас для Своєї слави в кожному конфлікті, з яким ми зіткнемося.

«Престол милості» або “трон милосердя” знаходився зверху ковчега заповіту. У книзі Плач Єремії 3:22-23 написано: «З ГОСПОДНЬОЇ милості ми все ж не загинули, тому що Його милосердя не вичерпується. Щоранку оновлюється Твоя велика вірність, ГОСПОДИ !» Божя милість доступна для нас щодня. Тому не здавайтеся.

Коли ви вступаєте в конфлікт і усвідомлюєте, що переслідували свої корисливі інтереси або ставилися до інших не так, як спонукає нас любов до Бога, Господь бажає навчити вас і змінити вас. Він дає вам можливість сповідатися, покаятися і дозволити Йому змінити вас.

Колись усередині ковчега знаходився глечик з манною, яку Господь посилав людям з неба. Також там був розквітий жезл Аарона і скрижалі з десятьма заповідями. Ці три речі також нагадують нам про Ісуса Христа, про те, що Він виконав Закон, оживив мертве і став для нас хлібом, що зійшов з небес.

Прагнення до Божої присутності та нагадування про те, ким є для нас Ісус Христос, що Він зробив для нас і що Він хоче зробити в нас, спонукає нас пожертвувати собою заради Нього і бути корисними Йому в розпал конфлікту.

У попередніх лекціях нашого курсу про миротворчість, ми з вами говорили про наші стосунки з Ісусом Христом і про те, як ці стосунки впливають на нашу реакцію під час конфліктів. На наступних заняттях ми поговоримо про те, як вивчене нами можна застосувати до конкретних типів конфліктів. Ми поговоримо про конфлікти в шлюбі та конфлікти з дітьми. А потім, подивимося, як наші стосунки з Господом повинні вплинути на конфлікти, що виникають у служінні, в команді та в бізнесі. І, на завершення курсу ми поговоримо про те, як два вогні конфлікту пов'язані з євангелізацією. Я з нетерпінням чекаю можливості поділитися з вами своїми роздумами на ці теми.

Хай благословить вас Господь! До зустрічі наступного разу.